

ยิ่งรายจะยิ่งหยาบคาย

สิ่งที่เป็นลบเบื้องต้นเกี่ยวกับความมีเงินนอกจาก “ความงก” มาขึ้นแล้ว ก็คือภาระ ความรับผิดชอบในการรักษาเงินทองที่มีอยู่และให้มันออก夷ขึ้น ส่วนที่เป็นลบอีกประการหนึ่งก็คือ ความหึงผยอง ความหยาบคาย ไม่จ่อไม่สนใจซึ่งน่าเสียดายเป็นอันมาก ดังนั้นจึงต้องระวังเป็นพิเศษเมื่อมีเงินทองมากขึ้น เพราะลักษณะเป็นลบเข่นนี้จะเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ

ศาสตราจารย์ทางจิตวิทยา คือ Dr. Dace Keltner ที่ Berkeley ทำการทดลองโดยการอัดวิดีโอภาพนักศึกษามหาวิทยาลัยกว่า ๑๐๐ คน ที่ไม่รู้จักกัน มารวมกันไว้ในห้องหนึ่งโดยไม่ได้รู้ตัว เขาแบ่งนักศึกษาเหล่านี้ออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจดี และอีกกลุ่มหนึ่งไม่ดี สิ่งที่เขาพบยืนยันความเชื่อของเขาว่า “คนยิ่งรวย ยิ่งหยาบคาย”

อาจารย์ท่านนี้พบว่า นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มครอบครัวรวยมีแนวโน้มที่จะ “หยาบคาย” ในระหว่างความเจียบในห้องกล่าวคือ ต่างคนจะต่างนั่งทำอะไรของตนเอง เช่น หัวผมทาแป้ง ทาปาก ฯลฯ โดยไม่มองหรือทักทายกันหรือแสดงท่าทีว่ามีคนอื่นอยู่ในห้องด้วย ซึ่งทั้งหมดนี้คือสัญญาณของ “ความหยาบคาย”

สำหรับนักศึกษาในกลุ่มที่ไม่รวย นักศึกษาจะมีท่าทีสนใจซึ่งกันและกันมากกว่า มีการหัวเราะหรือยกคิ้ว มีท่าทีแสดงการยอมรับการมีคนอื่นอยู่ในห้อง โดยสรุปคือ มีลักษณะของ “ความสุภาพ” มากกว่าอย่างเห็นได้ชัด

ศาสตราจารย์เคลต์เนอร์สรุปว่าผลจากการทดลองยืนยันพฤติกรรมพื้นฐานของสัตว์โดยทั่วไป กล่าวคือ สัตว์ที่ยิ่งอยู่บนวรรยาหารที่สูง คือมีความแข็งแรงกว่า ต่อสู้กับโลกได้ดีกว่า จะมีท่าทีไม่สนใจสัตว์ที่อยู่ในวงจรอาหารที่ต่ำกว่า สัตว์ใหญ่ที่กินสัตว์เล็กกว่าเป็นอาหาร ไม่จ่อหรือแคร์สัตว์ที่เล็กกว่า ในขณะสัตว์ที่อยู่ในส่วนล่างของวงจรจะแคร์สัตว์ใหญ่ เพราะการอยู่รอดของตนขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของสัตว์ใหญ่กว่า

สำหรับมนุษย์นั้น ศาสตราจารย์เคลต์เนอร์เชื่อว่า ประสบการณ์จากความมีเงินทำให้พวกเขอลดความใส่ใจคนที่จนกว่าเนื่องจากไม่ต้องพึ่งพา ไม่ต้องคิดถึงหัวอก เพราะมีความเป็นไปได้น้อยที่จะต้องขอความช่วยเหลือในวันหน้า ในขณะที่สถานการณ์ลงกันข้ามเกิดกับคนที่จนกว่า ความไม่แน่นอนที่อาจต้องพึ่งพิงคนรายว่าในอนาคตทำให้ต้องใส่ใจคนอื่น ๆ ซึ่งกระบวนการนี้ ทำให้เข้าเป็นคนสุภาพโดยไม่ตั้งใจ

ความจริงข้อนี้เป็นสิ่งน่าพึงสำหรับคนมีเงิน หรือคนพอ มีเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับคนที่เพิ่งเปลี่ยนสถานะขึ้นมา ถึงแม้จะไม่ตั้งใจ “หยาบคาย” แต่ก็อาจกระทำสิ่ง “หยาบคาย” ไปโดยไม่รู้ตัว เพราะธรรมชาติของสิ่งที่กล่าวมาแล้ว

ยิ่งรายขึ้นเท่าใด ก็ยิ่งต้องระวังตัวมากขึ้นเพียงนั้น ทราบที่ยังต้องการเป็นคนที่รักของเพื่อน ของญาติ ของลูกน้องอยู่อย่างลึมว่าจะยิงถูกจับตามองจากครอบด้านมากเป็นพิเศษ เมื่อรวยขึ้น หากไม่พยายามฝืนความเป็นลบอันเกิดจากความรู้ที่เกิดขึ้นเองอัตโนมัติแล้ว โดยผลลัพธ์ให้มันเป็นไปตามเส้นทางของธรรมชาติ ท่านอาจถูกเกลียดชังโดยตนเองไม่เข้าใจก็เป็นได้

คงจะไม่มีอะไรในร่างกายเราไปกว่าเมื่อมีเงินแล้วกลับถูกเกลียดชังมากขึ้น ขาดเพื่อนที่จริงใจ จะมีก็แต่ความสุขภายในท้องหาก็ให้ได้ แต่ไม่มีความสุขใจเลย

การรวยขึ้นไม่จำเป็นว่าจะทำให้มีความสุขซึ่ง ประกอบด้วยความสุขกายและความสุขใจมากขึ้นเสมอไป เพราะความสุขภายนั้นเป็นองค์ประกอบของความสุขที่เป็นส่วนเล็กกว่าสุขใจ